

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 11.06.1998

Časová verzia predpisu účinná od: 01.03.2002

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

168

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 5. mája 1989 bol v Štrasburgu otvorený na podpis Európsky dohovor o cezhraničnej televízii. V mene Slovenskej republiky bol podpísaný 11. septembra 1996 v Štrasburgu. Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 455 z 22. októbra 1996 vyslovila súhlas s týmto dohovorom a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 6. decembra 1996. Dohovor nadobudol platnosť 1. mája 1993 v súlade s článkom 29 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. mája 1997 v súlade s článkom 29 ods. 4.

Pri uložení ratifikačnej listiny Slovenská republika vyhlásila:

„V súlade s článkom 32 ods. 1 písm. a) dohovoru Slovenská republika vyhlasuje, že si vyhradzuje právo obmedziť na svojom území prevzaté vysielanie programových služieb obsahujúcich reklamu na alkoholické nápoje podľa pravidiel článku 15 ods. 2 dohovoru, a to len v rozsahu, v akom je toto vysielanie v rozpore s domácou legislatívou Slovenskej republiky.“

EURÓPSKY DOHOVOR o cezhraničnej televízii

PREAMBULA

Podpísané členské štáty Rady Európy a ďalšie zmluvné štáty Európskeho kultúrneho dohovoru, majú na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu jej členov v záujme ochrany a podpory ideálov a princípov, ktoré sú ich spoločným dedičstvom, majú na zreteli, že dôstojnosť a rovnocennosť každej ľudskej bytosti tvoria základné prvky týchto princípov, majú na zreteli, že sloboda prejavu a informácií, tak ako je zaručená v článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tvorí jeden zo základných princípov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok jej rozvoja a rozvoja každej ľudskej bytosti, znovu potvrdzujúc svoju oddanosť princípom voľného toku informácií a myšlienok a nezávislosti prevádzkovateľov vysielania, ktoré tvoria nevyhnutný základ ich politiky v oblasti vysielania, potvrdzujúc význam vysielania pre rozvoj kultúry a slobodné vytváranie názorov v podmienkach umožňujúcich zachovať pluralitu a rovnosť možností medzi demokratickými skupinami a politickými stranami, presvedčené, že ustavičný rozvoj informačnej a komunikačnej techniky by mal slúžiť na podporu práva vyjadrovať, vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a idey z ktoréhokolvek zdroja bez ohľadu na hranice, želajúc si poskytovať verejnosti širšiu škálu programových služieb umožňujúcich zhodnocovať európske dedičstvo a rozvíjať európsku audiovizuálnu tvorbu a rozhodnuté dosiahnuť tento kultúrny cieľ podporou úsilia o zvýšenie výroby a šírenia vysokokvalitných programov, a tak naplňovať očakávania verejnosti v oblasti politiky, výchovy a kultúry, uznávajúc nevyhnutnosť určiť všeobecný rámec spoločných pravidiel, majú na pamäti Rezolúciu č. 2 a Deklaráciu 1. Európskej konferencie ministrov o politike prostriedkov verejných informácií, želajúc si rozvíjať princípy obsiahnuté v Odporúčaniach Rady Európy týkajúcich sa zásad televíznej reklamy, rovnosti žien a mužov v prostriedkoch verejných informácií, využívania družicových kapacít pre televíziu a rozhlas a podpory audiovizuálnej produkcie v Európe, dohodli sa takto:

KAPITOLA I VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1 Predmet a cieľ

Tento dohovor sa týka programových služieb, ktoré sú súčasťou vysielania. Jeho cieľom je uľahčiť zmluvným stranám pôvodné a prevzaté cezhraničné vysielanie programových služieb.

Článok 2 Používané pojmy

Na účely tohto dohovoru

- a) „vysielanie“ znamená pôvodné šírenie kódovaných alebo nekódovaných televíznych programových služieb pozemným vysielačom, káblom alebo akýmkoľvek typom družice určených na príjem širokou verejnosťou; nezahrňa komunikačné služby prevádzkované na základe individuálnej požiadavky,
- b) „prevzaté vysielanie“ znamená súčasný príjem a vysielanie úplných a nezmenených televíznych programových služieb alebo ich podstatných častí prevádzkovateľom vysielania určených na príjem širokou verejnosťou bez ohľadu na použité technické prostriedky,
- c) „vysielateľ“ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá redakčne zodpovedá za skladbu televíznych programových služieb určených na príjem širokou verejnosťou, pričom ich prenáša sama alebo ich úplné a nezmenené necháva prenášať treťou stranou,
- d) „programová služba“ znamená všetky zložky danej služby poskytovanej prevádzkovateľom vysielania v zmysle písmena c),
- e) „európske audiovizuálne diela“ znamenajú tvorivé diela, ktorých produkciu alebo koprodukciu kontrolujú európske fyzické osoby alebo právnické osoby,

- f) „reklama“ je každé verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo podobnú protihodnotu alebo na propagáciu vlastných aktivít vysielateľa, pričom zámerom oznámenia je podporiť predaj, nákup alebo prenájom výrobkov či služieb, prezentovať zámer alebo myšlienku alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný zadávateľom reklamy alebo vysielateľom,
- g) „telenákup“ je vysielanie priamej ponuky pre verejnosť s cieľom dodávať za odplatu výrobky alebo služby vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov,
- h) „sponzorovanie“ znamená účasť fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá sa nezaobera vysielaním alebo produkciou audiovizuálnych diel, na priamom alebo na nepriamom financovaní relácie na účely propagácie svojho mena, firmy alebo značky.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Tento dohovor sa vzťahuje na každú programovú službu, ktorá je vysielaná alebo prevzatá na vysielanie káblom, pozemným vysielateľom alebo družicou subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jurisdikcii zmluvnej strany a ktorá sa dá priamo alebo nepriamo prijímať v jednej alebo vo viacerých zmluvných stranách.

Článok 4

Sloboda príjmu a prevzatého vysielania

Zmluvné strany zabezpečujú slobodu prejavu a informácie v súlade s článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zaručujú slobodu príjmu a na svojom území nebudú obmedzovať prevzaté vysielanie programových služieb, ktoré sú v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 5

Povinnosti zmluvných vysielacích strán

1. Každá zmluvná vysielacia strana zabezpečí, aby všetky programové služby vysielané vysielateľom podliehajúcim jej právnemu poriadku boli v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.
2. Na účely tohto dohovoru vysielateľom podliehajúcim právnemu poriadku zmluvnej strany je
3. Na účely tohto dohovoru sa za sídlo vysielateľa bude považovať zmluvná strana, ktorá sa ďalej označuje ako „vysielacia strana“, v týchto prípadoch:
 - a) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v danej zmluvnej strane, v ktorej prijíma aj rozhodnutia o skladbe programu,
 - b) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v jednej zmluvnej strane, ale rozhodnutia o skladbe programu sa prijímajú v inej zmluvnej strane, za jeho sídlo sa bude považovať tá zmluvná strana, v ktorej je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov; ak je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov v oboch týchto zmluvných stranách, za sídlo vysielateľa sa považuje tá zmluvná strana, kde má vysielateľ riadiaci orgán; ak ani v jednej z uvedených zmluvných strán nie je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov, za sídlo vysielateľa sa považuje tá zmluvná strana, v ktorej po prvý raz začal vysielateľ v súlade s právnym poriadkom tejto zmluvnej strany, a to za predpokladu, že s hospodárstvom tejto zmluvnej strany udržiava stabilné a efektívne spojenie,
 - c) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v zmluvnej strane, ale rozhodnutia o skladbe programu sa prijímajú v štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, alebo, naopak, za sídlo vysielateľa sa považuje táto strana, a to za predpokladu, že v tejto zmluvnej strane je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov,
 - d) ak v zmysle kritérií článku 2 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 97/36/EC z 19. júna 1997 pozmeňujúcej Smernicu Rady č. 89/552/EEC o koordinácii niektorých zákonných ustanovení, regulačných opatrení alebo administratívnych postupov členských štátov vzťahujúcich sa na aktivity v oblasti televízneho vysielania má vysielateľ sídlo v

niektorom členskom štáte Európskeho spoločenstva, bude sa tento štát považovať za sídlo vysielateľa aj na účely tohto dohovoru.

4. Vysielateľ, na ktorého sa nedajú uplatniť ustanovenia odseku 3, sa považuje za podliehajúceho právnemu poriadku zmluvnej strany, nazývajúcou sa zmluvná vysielacia strana, v prípadoch, ak:
 - a) využíva kmitočet pridelený touto zmluvnou stranou,
 - b) nevyužíva kmitočet pridelený zmluvnou stranou, ale využíva družicovú kapacitu, ktorá tejto zmluvnej strane patrí,
 - c) nevyužíva ani kmitočet pridelený zmluvnou stranou, ani družicovú kapacitu patriacu zmluvnej strane, ale využíva vzostupný signál k družici z telekomunikačného zariadenia umiestneného na území tejto zmluvnej strany.
5. Ak sa zmluvná vysielacia strana nedá určiť ani podľa odseku 4, Stály výbor sa bude zaoberať týmto problémom podľa článku 21 ods. 1 písm. a) tohto dohovoru, aby predmetnú zmluvnú stranu určil.
6. Tento dohovor sa nevzťahuje na televízne vysielanie určené výhradne na príjem v štátoch, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, a na televízne vysielanie, ktoré nie je priamo alebo nepriamo dostupné verejnosti v jednej alebo vo viacerých zmluvných stranách.
 - vysielateľ, ktorý má sídlo v príslušnej zmluvnej strane podľa odseku 3,
 - vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje odsek 4.
3. Na účely tohto dohovoru sa za sídlo vysielateľa bude považovať zmluvná strana, ktorá sa ďalej označuje ako „vysielacia strana“, v týchto prípadoch:
 - a) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v danej zmluvnej strane, v ktorej prijíma aj rozhodnutia o skladbe programu,
 - b) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v jednej zmluvnej strane, ale rozhodnutia o skladbe programu sa prijímajú v inej zmluvnej strane, za jeho sídlo sa bude považovať tá zmluvná strana, v ktorej je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov; ak je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov v oboch týchto zmluvných stranách, za sídlo vysielateľa sa považuje tá zmluvná strana, kde má vysielateľ riadiaci orgán; ak ani v jednej z uvedených zmluvných strán nie je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov, za sídlo vysielateľa sa považuje tá zmluvná strana, v ktorej po prvý raz začal vysielateľ v súlade s právnym poriadkom tejto zmluvnej strany, a to za predpokladu, že s hospodárstvom tejto zmluvnej strany udržiava stabilné a efektívne spojenie,
 - c) ak má vysielateľ svoj riadiaci orgán v zmluvnej strane, ale rozhodnutia o skladbe programu sa prijímajú v štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, alebo, naopak, za sídlo vysielateľa sa považuje táto strana, a to za predpokladu, že v tejto zmluvnej strane je do televíznej vysielacej činnosti zapojená podstatná časť pracovníkov,
 - d) ak v zmysle kritérií článku 2 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 97/36/EC z 19. júna 1997 pozmeňujúcej Smernicu Rady č. 89/552/EEC o koordinácii niektorých zákonných ustanovení, regulačných opatrení alebo administratívnych postupov členských štátov vzťahujúcich sa na aktivity v oblasti televízneho vysielania má vysielateľ sídlo v niektorom členskom štáte Európskeho spoločenstva, bude sa tento štát považovať za sídlo vysielateľa aj na účely tohto dohovoru.
4. Vysielateľ, na ktorého sa nedajú uplatniť ustanovenia odseku 3, sa považuje za podliehajúceho právnemu poriadku zmluvnej strany, nazývajúcou sa zmluvná vysielacia strana, v prípadoch, ak:
 - a) využíva kmitočet pridelený touto zmluvnou stranou,
 - b) nevyužíva kmitočet pridelený zmluvnou stranou, ale využíva družicovú kapacitu, ktorá tejto zmluvnej strane patrí,
 - c) nevyužíva ani kmitočet pridelený zmluvnou stranou, ani družicovú kapacitu patriacu zmluvnej strane, ale využíva vzostupný signál k družici z telekomunikačného zariadenia umiestneného na území tejto zmluvnej strany.

5. Ak sa zmluvná vysielacia strana nedá určiť ani podľa odseku 4, Stály výbor sa bude zaoberať týmto problémom podľa článku 21 ods. 1 písm. a) tohto dohovoru, aby predmetnú zmluvnú stranu určil.
6. Tento dohovor sa nevzťahuje na televízne vysielanie určené výhradne na príjem v štátoch, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, a na televízne vysielanie, ktoré nie je priamo alebo nepriamo dostupné verejnosti v jednej alebo vo viacerých zmluvných stranách.

Článok 6

Poskytovanie informácií

1. Zodpovednosť prevádzkovateľa vysielania sa presne a primerane ustanoví v oprávnení vydanom príslušným orgánom každej zmluvnej strany, v zmluve uzavretej s príslušným orgánom alebo v akomkoľvek inom právnom opatrení.
2. Informácie týkajúce sa prevádzkovateľa vysielania poskytnú na požiadanie príslušný orgán vysielajúcej zmluvnej strany. Tieto informácie budú obsahovať minimálne meno alebo názov, sídlo a právnu formu prevádzkovateľa vysielania, štatutárny orgán, zloženie základného imania, povahu, predmet a spôsob financovania programovej služby, ktorú prevádzkovateľ vysielania poskytuje alebo mieni poskytnúť.

KAPITOLA II

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA PROGRAMU

Článok 7

Zodpovednosť prevádzkovateľa vysielania

1. Všetky zložky programových služieb svojou formou a obsahom musia rešpektovať ľudskú dôstojnosť a základné práva iných.
Predovšetkým nesmú
 - a) byť v rozpore s dobrými mravmi, a najmä nesmú obsahovať pornografiu,
 - b) nenáležite zdôrazňovať násilie a podnecovať rasovú nenávisť.
2. Tie časti programových služieb, ktoré by mohli poškodiť fyzický, psychický a morálny vývoj detí alebo mladistvých, sa nesmú vysielateľ, ak je vzhľadom na čas vysielania a príjmu pravdepodobné, že by ich mohli sledovať.
3. Prevádzkovateľ vysielania je povinný zabezpečiť, aby spravodajské relácie objektívne uvádzali fakty a udalosti a podporovali slobodné utváranie názorov.

Článok 8

Právo na odpoveď

1. Každá zmluvná vysielacia strana zabezpečí, aby každá fyzická osoba alebo právnická osoba bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo miesto trvalého bydliska mala možnosť uplatniť právo na odpoveď alebo domáhať sa iného primeraného opravného prostriedku, či už zákonného, alebo správneho, vo vzťahu k programom vysielaným vysielateľom podliehajúcim právnomu poriadku tejto zmluvnej strany podľa článku 5. Osobitne zabezpečí, aby časové lehoty a iné úpravy na uplatnenie práva na odpoveď umožnili účinný výkon tohto práva. Účinný výkon tohto práva alebo iných primeraných zákonných alebo správnych opravných prostriedkov musí sa zabezpečiť tak z hľadiska časovej lehoty, ako i spôsobov uplatnenia.
2. S týmto cieľom sa v pravidelných intervaloch a vhodnými prostriedkami v programovom výstupe označuje názov programovej služby alebo vysielateľa zodpovedného za túto programovú službu.

Článok 9

Prístup verejnosti k informáciám

Každá zmluvná strana preskúma a, ak je to potrebné, prijme také zákonné opatrenie, akým je zavedenie práva na krátke spravodajstvo o podujatiach, ktoré sú predmetom širokého záujmu verejnosti, aby verejnosti nebolo upreté právo na informácie v dôsledku toho, že si vysielateľ

podliehajúci právnomu poriadku zmluvnej strany uplatní výhradné práva na vysielanie alebo retransmisiu z tohto podujatia podľa článku 3.

Článok 9a

Prístup k podujatiam významným pre verejnosť

1. Každá zmluvná strana si ponecháva právo prijať opatrenia, ktorými zabezpečí, že vysielatelia podliehajúci jej právnomu poriadku nebudú na základe výhradných práv vysielateľ prenosy z podujatí, považované dotýčnou zmluvnou stranou za významné pre verejnosť, takým spôsobom, ktorý by podstatnú časť verejnosti v tejto zmluvnej strane zbavil možnosti sledovať takéto podujatia v priamom prenose alebo zo záznamu vo voľne dostupnom vysielaní. Ak zmluvná strana toto právo využije, môže zostaviť zoznam podujatí, ktoré považuje za významné pre verejnosť.
2. Zmluvné strany vhodnými prostriedkami a pri rešpektovaní právnych záruk vyplývajúcich z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj pri rešpektovaní ústavy štátu, ak je to potrebné, zabezpečia, aby si vysielateľ podliehajúci právomoci týchto strán neuplatňoval výhradné práva zakúpené ním po termíne nadobudnutia účinnosti tohto protokolu takým spôsobom, že podstatná časť verejnosti inej zmluvnej strany bude zbavená možnosti sledovať podujatia, ktoré boli určené touto druhou zmluvnou stranou na priamy prenos v celom rozsahu alebo čiastočne, alebo tam, kde je to potrebné alebo vhodné z objektívnych dôvodov verejného záujmu, zo záznamu v celom rozsahu alebo čiastočne vo voľne dostupnej televízii, ako určí táto druhá zmluvná strana podľa odseku 1, pri rešpektovaní týchto požiadaviek:
 - a) zmluvná strana, ktorá realizuje opatrenia v súlade s odsekom 1, vypracuje zoznam domácich alebo zahraničných podujatí, ktoré táto zmluvná strana považuje za významné pre verejnosť,
 - b) zmluvná strana toto uskutoční jasným a transparentným spôsobom a v náležitom, splniteľnom časovom predstihu,
 - c) zmluvná strana určí, či tieto podujatia budú dostupné úplným alebo čiastočným priamym prenosom alebo, kde je to potrebné alebo vhodné z objektívnych dôvodov verejného záujmu, úplne alebo čiastočne zo záznamu,
 - d) opatrenia prijaté zmluvnou stranou, ktorá vypracúva zoznam podujatí, musia byť vyvážené a podrobné, aby iné zmluvné strany mohli prijať opatrenia uvedené v tomto odseku,
 - e) zmluvná strana, ktorá vypracúva zoznam podujatí, ho spolu so sprievodnými opatreniami predloží Stálemu výboru v lehote, ktorú určí Stály výbor,
 - f) opatrenia prijaté zmluvnou stranou, ktorá vypracúva zoznam podujatí, musia zodpovedať smerniciam Stáleho výboru uvedeným v odseku 3, pričom je potrebné pozitívne stanovisko Stáleho výboru k týmto opatreniam. Opatrenia prijaté podľa tohto odseku sa môžu vzťahovať len na tie podujatia, ktoré Stály výbor každoročne uverejní vo svojom súpise podujatí z jednotlivých zoznamov uvedenom v odseku 3, a na tie výhradné práva, ktoré boli zakúpené po nadobudnutí platnosti tohto pozmeňujúceho protokolu.
3. Stály výbor bude raz do roka
 - a) uverejňovať súhrnný súpis zaradených podujatí a sprievodných opatrení oznámených zmluvnými stranami v súlade s odsekom 2 písm. e),
 - b) vypracúvať smernice, ktoré musia byť prijaté trojštvrтинovou väčšinou členov, ako dodatok k požiadavkám vymenovaným v odseku 2 písm. a) až e), aby sa zabránilo rozdielom medzi uplatňovaním tohto článku a príslušných ustanovení Európskeho spoločenstva.

Článok 10

Kultúrne ciele

1. Každá zmluvná vysielacia strana zabezpečí tam, kde je to uskutočniteľné a vhodnými prostriedkami, aby vysielateľ podliehajúci jej právnomu poriadku vymedzil pre európske diela väčšinový podiel svojho vysielacieho času, do ktorého sa však nezahŕňa čas venovaný spravodajstvu, športovým podujatiam, súťažno-zábavným programom, reklame, teletextovým službám a telenákupu. Vzhľadom na zodpovednosť vysielateľa voči svojim divákom v oblasti informácií, vzdelávania, kultúry a zábavy sa má tento podiel dosiahnuť postupne, na základe vhodných kritérií.

2. V prípade sporu medzi prijímajúcou zmluvnou stranou a vysielajúcou zmluvnou stranou o uplatňovaní odseku 1 možno sa na požiadanie jednej zmluvnej strany obrátiť na Stály výbor pre cezhraničnú televíziu (ďalej len „stály výbor“), aby k sporu formuloval poradné stanovisko. Takýto spor nemožno postúpiť na rozhodcovské konanie podľa článku 26.
3. Zmluvné strany sa zaväzujú, že spoločne a bez toho, aby robili rozdiely medzi prevádzkovateľmi vysielania, budú hľadať najvhodnejšie nástroje a postupy na podporu, činnosť a rozvoj európskej produkcie najmä v krajinách s nízkou kapacitou audiovizuálnej produkcie alebo s obmedzeným priestorom použitia jazyka.
4. Zmluvné strany zabezpečia, aby vysielateľ podliehajúci ich právnomu poriadku nevysielal kinematografické diela inak, ako je dohodnuté s vlastníkmi autorských práv.

Článok 10a

Mediálny pluralizmus

V duchu spolupráce a vzájomnej pomoci, na ktorých je tento dohovor založený, zmluvné strany vytvoria právne podmienky, aby programové služby vysielané vysielateľom alebo programové služby prevzaté inými právnickými osobami alebo fyzickými osobami podliehajúcimi právnomu poriadku týchto zmluvných strán v súlade s článkom 3 neohrozovali mediálny pluralizmus.

KAPITOLA III

REKLAMA A TELENÁKUP

Článok 11

Všeobecné normy

1. Reklama a telenákup musia byť slušné a čestné.
2. Reklama a telenákup nesmú byť zavádzajúce a poškodzovať záujmy spotrebiteľov.
3. Reklama a telenákup určené deťom alebo s účasťou detí sa musia vyhnúť všetkému, čo by mohlo poškodiť ich záujmy a musia mať na zreteli ich osobitnú vnímavosť.
4. Telenákup nesmie vyzývať maloletých a mladistvých na objednávku, na kúpu alebo prenájom výrobkov a služieb.
5. Zadávateľ reklamy nesmie vyvíjať nijaký redakčný nátlak na obsah programov.

Článok 12

Časový rozsah

1. Podiel telenákupných spotov, reklamných spotov a iných foriem reklamy okrem telenákupných okien v zmysle odseku 3 nesmie presiahnuť 20 % denného vysielacieho času. Vysielanie reklamných spotov nesmie presiahnuť 15 % denného vysielacieho času.
2. Podiel reklamných a telenákupných spotov v rámci pevnej hodiny nesmie presiahnuť 20 %.
3. Telenákupné okná vysielané v rámci programových služieb, ktoré nie sú výhradne zamerané na telenákup, musia bez prerušenia trvať minimálne 15 minút. Takých telenákupných okien možno odvysielať v priebehu dňa maximálne osem. Ich celkový časový rozsah nesmie v priebehu jedného dňa presiahnuť 3 hodiny. Musia byť jasne označené optickými a zvukovými prostriedkami.
4. Na účely tohto článku sa pod reklamu nezahŕňajú
 - oznámenia vysielateľa v súvislosti s jeho vlastnými programami a dodatočnými produktmi priamo odvodenými z týchto programov,
 - oznámenia vo verejnom záujme a charitatívne výzvy vysielané bez odplaty.

Článok 13

Forma a spôsob uvádzania

1. Reklama a telenákup musia byť rozoznateľné a ako také zreteľne oddelené od iných častí programovej služby optickými a/alebo zvukovými prostriedkami. V zásade sa reklamné a telenákupné spoty vysielajú v blokoch.

2. Reklama a telenákup nesmú narábať s technikami využívajúcimi podprahové vnímanie.
3. Skrytá reklama a telenákup nie sú prípustné, osobitne predvádzanie výrobkov alebo predstavovanie služieb v programoch, ak sa tým sledujú reklamné ciele.
4. V reklame a telenákupе nesmú ani v obraze, ani vo zvuku účinkovať osoby, ktoré pravidelne uvádzajú spravodajské a publicistické programy.

Článok 14

Zaraďovanie reklamy a telenákupu

1. Reklama a telenákup sa zaraďujú medzi jednotlivé programy. Za podmienok ustanovených v odsekoch 2 až 5 tohto článku možno reklamné a telenákupné spoty zaraďovať aj v priebehu programov tak, aby nenarúšali ich celistvosť a hodnotu a aby neboli poškodené práva vlastníkov práv.
2. V programoch zložených zo samostatných častí alebo v športových programoch a pri prenosoch podujatí a vystúpení s podobnou štruktúrou, ktorých súčasťou sú prestávky, možno reklamné alebo telenákupné spoty zaraďovať len medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.
3. Vysielanie audiovizuálnych diel, ako sú hrané celovečerné filmy a televízne filmy (okrem sérií, seriálov, zábavných a dokumentárnych relácií), ktorých plánovaná dĺžka presahuje 45 minút, možno prerušiť raz v priebehu každého časového úseku s plnou dĺžkou 45 minút. Ak plánovaná dĺžka týchto diel presahuje dva alebo viacero úplných 45-minútových úsekov najmenej o 20 minút, je povolené ďalšie prerušenie.
4. Ak programy, ktoré nepatria pod odsek 2, prerušujú reklamné alebo telenákupné spoty, medzi jednotlivými reklamnými a telenákupnými vstupmi do programu musí uplynúť najmenej 20 minút.
5. Reklama a telenákup sa nesmú vkladať do vysielania bohoslužieb. Spravodajské a publicistické programy, dokumentárne, náboženské a detské programy trvajúce kratšie než 30 minút sa nesmú prerušovať reklamou alebo telenákupom. Pri plánovanej dĺžke nad 30 minút platia ustanovenia predchádzajúcich odsekov.

Článok 15

Reklama a telenákup niektorých výrobkov

1. Reklama a telenákup tabakových výrobkov sa zakazujú.
2. Reklama a telenákup alkoholických nápojov všetkých druhov musia spĺňať tieto pravidlá:
 - a) osobitne sa nesmú adresovať maloletým a mladistvým, pričom nijaká osoba v súvislosti so spotrebou alkoholických nápojov nesmie vyzeráť ako maloletá alebo mladistvá,
 - b) nesmú spájať požívanie alkoholu s fyzickým výkonom alebo riadením automobilu,
 - c) nesmú vnucovať myšlienku, že alkoholické nápoje majú liečebné vlastnosti, povzbudzujúci či utišujúci účinok, alebo že môžu vyriešiť osobné problémy,
 - d) nesmú podporovať nestriedme požívanie alkoholických nápojov alebo vytvárať negatívny obraz o abstinencii či striedmosti,
 - e) nesmú neprimerane zdôrazňovať obsah alkoholu v nápojoch.
3. Reklama na lieky a liečebné postupy, ktoré sú na území vysielajúcej zmluvnej strany dostupné len na lekárske predpis, je zakázaná.
4. Reklama na iné lieky a liečebné postupy musí byť jasne rozoznateľná, musí byť nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí byť v súlade s požiadavkou ochrany jednotlivca pred poškodením.
5. Telenákup zameraný na lieky a liečebné postupy sa zakazuje.

Článok 16

Reklama a telenákup zamerané na konkrétnu zmluvnú stranu

1. S cieľom zabrániť porušovaniu hospodárskej súťaže a ohrozeniu televízneho trhu zmluvnej strany reklama a telenákup, ktoré sú špecificky a s určitou pravidelnosťou zamerané na

divákov konkrétnej zmluvnej strany, ktorá nie je vysielacou stranou, nesmú obchádzať pravidlá televíznej reklamy a telenákupu tejto zmluvnej strany.

2. Ustanovenia odseku 1 neplatia, ak

- a) uvedené pravidlá pôsobia diskriminačne vo vzťahu reklamy a telenákupu vysielanými vysielateľmi podliehajúcimi právnemu poriadku jednej zmluvnej strany a reklamy a telenákupu, vysielanými vysielateľmi podliehajúcimi právnemu poriadku inej zmluvnej strany,
- b) dotknuté zmluvné strany uzavreli v tejto oblasti dvojstranné alebo viacstranné dohody.

**KAPITOLA IV
SPONZOROVANIE**

**Článok 17
Všeobecné normy**

1. Ak relácia alebo séria relácií je úplne alebo čiastočne sponzorovaná, musí byť jasne rozoznateľná vhodným upozornením v titulkoch na začiatku a/alebo na konci tejto relácie.
2. Obsah a zaradovanie sponzorovaných relácií nesmie sponzor v žiadnom prípade ovplyvňovať takým spôsobom, ktorý by bol zasahovaním do zodpovednosti a redakčnej nezávislosti prevádzkovateľa vysielania vo vzťahu k reláciám.
3. Sponzorované relácie nesmú podporovať predaj, nákup alebo prenájom výrobkov či služieb sponzora alebo tretej osoby najmä tým, že by v týchto reláciách propagovali tieto výrobky či služby.

**Článok 18
Zakázané sponzorovanie**

1. Programy nesmú sponzorovať fyzické osoby alebo právnické osoby, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj výrobkov alebo poskytovanie služieb, na ktoré sa podľa článku 15 vzťahuje zákaz reklamy a telenákupu.
2. Spoločnosti, ktorých činnosť zahŕňa okrem iného výrobu alebo predaj liekov a liečebných postupov, môžu sponzorovať programy propagovaním názvu, obchodnej značky, imidžu alebo vlastných činností okrem akejkoľvek zmienky o liekoch alebo špecifických liečebných postupoch, ktoré sú v zmluvnej vysielacej strane dostupné iba na lekársky predpis.
3. Sponzorovanie spravodajských a publicistických relácií je zakázané.

**KAPITOLA IVa
PROGRAMOVÉ SLUŽBY URČENÉ VÝHRADNE NA PROPAGÁCIU VLASTNÝCH AKTIVÍT ALEBO
TELENÁKUP**

**Článok 18a
Programové služby určené výhradne na propagáciu vlastných aktivít**

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa s príslušnými potrebnými zmenami vzťahujú na programové služby určené výhradne na propagáciu vlastných aktivít.
2. Tieto služby môžu používať iné formy reklamy za podmienok ustanovených v článku 12 ods. 1 a 2.

**Článok 18b
Programové služby určené výhradne na telenákup**

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa s príslušnými potrebnými zmenami vzťahujú na programové služby určené výhradne na telenákup.
2. Reklama je v týchto službách prípustná za podmienok ustanovených v článku 12 ods. 1; v článku 12 ods. 2 sa neuplatňuje.

KAPITOLA V VZÁJOMNÁ POMOC

Článok 19 Spolupráca zmluvných strán

1. Zmluvné strany sa zaväzujú pri plnení tohto dohovoru vzájomne si poskytovať pomoc.
2. Preto
 - a) každý zmluvný štát určí jeden alebo viacero orgánov, ktorých názov a adresu oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy (ďalej len „generálny tajomník“) pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení,
 - b) každý zmluvný štát, ktorý uviedol viacero orgánov, uvedie v oznámení podľa písmena a) kompetenciu každého orgánu.
3. Orgán určený zmluvnou stranou
 - a) poskytne informácie podľa článku 6 ods. 2 tohto dohovoru,
 - b) na požiadanie orgánu určeného inou zmluvnou stranou poskytne mu informácie o vlastnom právnom poriadku a praxi v oblastiach, ktoré pokrýva tento dohovor,
 - c) bude spolupracovať s orgánmi určenými ostatnými zmluvnými stranami, kedykoľvek to bude prospešné, a najmä vtedy, ak takáto spolupráca môže posilniť efektívnosť opatrení prijatých na plnenie tohto dohovoru,
 - d) posúdi všetky problémy, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto dohovoru a ktoré mu oznámi úrad vymenovaný inou zmluvnou stranou.

KAPITOLA VI STÁLY VÝBOR

Článok 20 Stály výbor

1. Na účely tohto dohovoru je zriadený stály výbor.
2. Každú zmluvnú stranu môže v stálom výbore zastupovať jeden alebo viacerí delegáti. Každá delegácia má jeden hlas. V oblastiach svojej kompetencie Európske spoločenstvo uplatňuje svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru; Európske spoločenstvo neuplatňuje svoje hlasovacie právo v prípadoch, keď hlasujú jeho členské štáty, a naopak.
3. Každý štát, na ktorý sa vzťahuje článok 29 ods. 1, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, môže byť zastúpený v stálom výbore jedným pozorovateľom.
4. Stály výbor sa pri výkone svojej funkcie môže obracať na expertov. Môže z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť dotknutého subjektu vyzvať ktorúkoľvek národnú alebo medzinárodnú, vládnu alebo mimovládnu organizáciu odborne kvalifikovanú v oblastiach, ktorých sa tento dohovor týka, aby ju zastupoval pozorovateľ na niektorom jeho zasadaní alebo na jeho časti.
5. Stály výbor zvoláva generálny tajomník. Jeho prvé zasadanie sa uskutoční do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru. Potom sa schádza vždy, ak o to požiadajú jedna tretina zmluvných strán alebo Výbor ministrov Rady Európy (ďalej len „Výbor ministrov“), z iniciatívy generálneho tajomníka v súlade s ustanoveniami článku 23 ods. 2 alebo aj na požiadanie jednej či viacerých zmluvných strán v súlade s ustanoveniami článku 21 písm. c) a článku 25 ods. 2.
6. Stály výbor je schopný uznávať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina zmluvných strán.
7. Podľa ustanovení článku 9a ods. 3 písm. b) a článku 23 ods. 3 sa rozhodnutia Stáleho výboru prijímajú trojštvrтинovou väčšinou prítomných členov.
8. Podľa ustanovení tohto dohovoru si stály výbor vypracuje svoj rokovací poriadok.

Článok 21

Funkcie stáleho výboru

- (1) Stály výbor je poverený sledovať uplatňovanie tohto dohovoru. Môže
- a) dávať odporúčania zmluvným stranám, pokiaľ ide o uplatňovanie dohovoru,
 - b) navrhovať potrebné novelizácie dohovoru a skúmať tie, ktoré sa navrhujú v súlade s ustanoveniami článku 23,
 - c) na požiadanie jednej alebo viacerých zmluvných strán posudzovať otázky týkajúce sa výkladu tohto dohovoru,
 - d) urobiť všetko pre to, aby sa všetky problémy, ktoré sa mu oznámia podľa ustanovení článku 25, riešili zmierom,
 - e) dávať odporúčania Výboru ministrov, aby boli na pristúpenie k tomuto dohovoru prizvané štáty, na ktoré sa nevzťahuje článok 29 ods. 1,
 - f) predkladať stanoviská k porušovaniu práv podľa článku 24a ods. 2 písm. c).
2. Okrem uvedeného v odseku 1 Stály výbor
- a) vypracúva smernice podľa článku 9a ods. 3 písm. b) s cieľom zamedziť odlišnostiam medzi uplatňovaním ustanovení tohto dohovoru, týkajúcich sa prístupu verejnosti k spoločensky významným podujatiam, a zodpovedajúcich ustanovení Európskeho spoločenstva,
 - b) predkladá stanovisko k opatreniam zmluvných strán, ktoré vypracovali zoznam domácich alebo zahraničných podujatí považovaných týmito zmluvnými stranami za spoločensky významné v súlade s článkom 9a ods. 2,
 - c) raz do roka uverejňuje súhrnný súpis podujatí z jednotlivých zoznamov a príslušných opatrení oznámených zmluvnými stranami v súlade s článkom 9a ods. 2 písm. e).

Článok 22

Správy stáleho výboru

Po každom zasadaní stály výbor predloží zmluvným stranám a Výboru ministrov správu o svojom rokovaní a o každom prijatom rozhodnutí.

KAPITOLA VII

DOPLŇUJÚCE NÁVRHY

Článok 23

Doplňujúce návrhy

1. Každá zmluvná strana môže podať doplňujúce návrhy k tomuto dohovoru.
2. Každý doplňujúci návrh sa predkladá generálnemu tajomníkovi, ktorý o ňom informuje členské štáty Rady Európy, iné zmluvné štáty Európskeho kultúrneho dohovoru, Európske spoločenstvo a každý nečlenský štát, ktorý v súlade s ustanoveniami článku 30 pristúpil alebo bol prizvaný pristúpiť k tomuto dohovoru. Generálny tajomník zvolá zasadanie stáleho výboru najskôr dva mesiace po oboznámení sa s doplňujúcim návrhom.
3. Stály výbor preskúma každý doplňujúci návrh a po jeho prijatí trojštvrтинovou väčšinou členov stáleho výboru ho predloží Výboru ministrov na schválenie. Po tomto schválení sa text odovzdá na prijatie zmluvným stranám.
5. Výbor ministrov môže však po konzultácii so Stálym výborom rozhodnúť, že príslušná zmena nadobudne platnosť po uplynutí dvoch rokov odo dňa, keď bola predložená na prijatie, ak nijaká zmluvná strana neoznámí generálnemu tajomníkovi Rady Európy námietku proti nadobudnutiu platnosti tejto zmeny. Ak sa taká námietka oznámí, zmena nadobudne platnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po dni, ku ktorému zmluvná strana dohovoru, ktorá námietku oznámila, uloží vyhlásenie o prijatí zmeny u generálneho tajomníka Rady Európy.

6. Ak Výbor ministrov zmenu schválil, ale ešte nenadobudla platnosť podľa odseku 4 alebo odseku 5, nemôže nijaký štát alebo Európske spoločenstvo vyjadriť svoj súhlas byť viazaný dohovorom bez súčasného prijatia zmeny.

KAPITOLA VIII

PRÍPADY ÚDAJNÉHO PORUŠENIA TOHTO DOHOVORU

Článok 24

Prípady údajného porušenia tohto dohovoru

1. Ak niektorá zmluvná strana zistí porušenie tohto dohovoru, oznámi vysielajúcej zmluvnej strane údajné porušenie, pričom sa obe zmluvné strany budú usilovať vyriešiť problém na základe ustanovení článkov 19, 25 a 26.
2. Ak údajné porušenie má zjavne vážny charakter, vyvoláva závažné problémy vo verejných záležitostiach a týka sa článku 7 ods. 1 alebo článkov 2 a 12 a článku 13 ods. 1 prvej vety, článku 14 alebo článku 15 ods. 1 alebo 3, prijímajúca strana môže, ak údajné porušenie trvá viac ako dva týždne po tom, ako upovedomila vysielajúcu stranu, dočasne prerušiť prevzaté vysielanie danej programovej služby.
3. Vo všetkých ostatných prípadoch údajného porušenia s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4 prijímajúca zmluvná strana môže dočasne prerušiť prevzaté vysielanie danej programovej služby po ôsmich mesiacoch odo dňa oznámenia, ak údajné porušenie naďalej trvá.
4. Dočasné prerušenie prevzatého vysielania nie je prípustné pri údajnom porušení článku 7 ods. 3, článkov 8, 9 alebo 10.

Článok 24a

Údajné zneužitie práv poskytovaných týmto dohovorom

1. Ak sa programová služba vysielateľa úplne alebo prevažne zameriava na územie inej zmluvnej strany, ako je strana, ktorej právnomu poriadku vysielateľ podlieha („strana príjmu“), a ak vysielateľova voľba sídla má za cieľ obísť zákony platné pre oblasti dohovoru, ktoré by sa naňho vzťahovali, keby podliehal právnomu poriadku tejto inej zmluvnej strany, ide o zneužitie práv.
2. Ak niektorá zmluvná strana nastolí otázku uvedeného zneužitia, uplatňuje sa tento postup:
 - a) dotknuté zmluvné strany sa budú usilovať o riešenie zmierom,
 - b) ak sa im to nepodarí do troch mesiacov, zmluvná strana príjmu predloží problém Stálemu výboru,
 - c) po vypočutí názorov dotknutých zmluvných strán Stály výbor do šiestich mesiacov od dátumu, keď bol o probléme informovaný, vydá stanovisko, či došlo k zneužitiu práv, o ktorom bude informovať dotknuté zmluvné strany.
3. Ak Stály výbor dospeje k záveru, že sa zneužili práva, zmluvná strana, ktorej právnomu poriadku vysielateľ podlieha, prijme náležité opatrenia na odstránenie tohto zneužitia a bude o nich informovať Stály výbor.
4. Ak zmluvná strana, ktorej právnomu poriadku vysielateľ podlieha, neprijme do šiestich mesiacov náležité opatrenia podľa odseku 3, pristúpi sa k rozhodcovskému konaniu medzi dotknutými zmluvnými stranami, ako je stanovené v článku 26 ods. 2, ako aj v Prílohe k dohovoru.
5. Zmluvná strana príjmu nepodnikne nijaké opatrenia proti predmetnej programovej službe, kým sa rozhodcovské konanie neskončí.
6. Všetky opatrenia navrhované alebo prijaté podľa tohto článku musia byť v súlade s článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

KAPITOLA IX RIEŠENIE SPOROV

Článok 25 Zmier

1. V prípade problémov pri uplatňovaní tohto dohovoru sa dotknuté zmluvné strany budú snažiť dosiahnuť vyriešenie zmierom.
2. Ak žiadna z dotknutých strán nemá námietky, stály výbor môže otázku prešetriť, pričom je k dispozícii dotknutým zmluvným stranám, aby sa v čo najkratšom čase dosiahlo uspokojujúce riešenie a v prípade potreby formulovalo poradné stanovisko k danej otázke.
3. Každá dotknutá zmluvná strana sa zaväzuje poskytnúť stálemu výboru bezodkladne všetky informácie a náležitosti potrebné na výkon jeho funkcií podľa odseku 2.

Článok 26 Rozhodcovské konanie

1. Ak dotknuté zmluvné strany nemôžu vyriešiť svoj spor na základe ustanovení článku 25, môžu ho po spoločnej dohode predložiť na rozhodcovské konanie podľa poriadku uvedeného v prílohe tohto dohovoru. Ak k takejto dohode nedôjde do šiestich mesiacov od prvej žiadosti o začatie zmierovacieho konania, spor možno predložiť na rozhodcovské konanie na žiadosť jednej zmluvnej strany.
2. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vyhlásiť, že rozhodcovské konanie uvedené v prílohe tohto dohovoru uznáva plným právom za záväzné bez osobitnej dohody s ktoroukoľvek inou zmluvnou stranou, ktorá prijala ten istý záväzok.

KAPITOLA X INÉ MEDZINÁRODNÉ DOHODY A DOMÁCI PRÁVNÝ PORIADOK ZMLUVNÝCH STRÁN

Článok 27 Iné medzinárodné dohody alebo úpravy

1. Zmluvné strany, ktoré sú členmi Európskeho spoločenstva, uplatňujú vo vzájomných vzťahoch pravidlá spoločenstva, a teda uplatňujú pravidlá vyplývajúce z tohto dohovoru len za predpokladu, že neexistuje žiadne pravidlo spoločenstva osobitne upravujúce danú otázku.
2. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nemôže zabrániť zmluvným stranám, aby uzavierali medzinárodné dohody dopĺňajúce alebo rozvíjajúce jeho ustanovenia alebo rozširujúce oblasť pôsobnosti jeho ustanovení.
3. V prípade bilaterálnych dohôd tento dohovor v ničom nemení práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré vyplývajú z týchto dohôd a ktoré sa netýkajú ani požívania práv iných zmluvných strán, ktoré majú vďaka tomuto dohovoru, ani plnenia ich povinností vyplývajúcich z tohto dohovoru.

Článok 28 Vzťahy medzi dohovorom a domácim právnym poriadkom zmluvných strán

Dohovor nebráni zmluvným stranám, aby vo vzťahu k programovým službám vysielaným vysielateľom podliehajúcim ich právnemu poriadku prijali prísnejšie alebo podrobnejšie pravidlá podľa článku 5 než tie, ktoré stanovuje dohovor.

KAPITOLA XI ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29 Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a iným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, ako aj na podpis Európskemu spoločenstvu. Podlieha

ratifikácii, prijatiu alebo schválení. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo o schválení budú uložené u generálneho tajomníka.

2. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď sedem štátov, z toho aspoň päť členských štátov Rady Európy, vyjadrí svoj súhlas byť viazanými dohovorom v súlade s ustanoveniami odseku 1.
3. Štát môže pri podpise alebo kedykoľvek predtým, ako preň tento dohovor nadobudne platnosť, vyhlásiť, že dohovor bude uplatňovať.
4. Pre každý štát, na ktorý sa vzťahuje odsek 1, alebo pre Európske spoločenstvo, ak vyjadrí svoj súhlas byť viazané týmto dohovorom neskôr, nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení.

Článok 30

Pristúpenie nečlenských štátov

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru a po konzultácii zmluvných štátov môže Výbor ministrov na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20.d Štatútu Rady Európy, ako aj jednomyseľného hlasovania zástupcov zmluvných štátov, ktorí majú právo zasadať vo Výbore ministrov, vyzvať ktorýkoľvek ďalší štát, aby pristúpil k tomuto dohovoru.
2. Pre každý pristupujúci štát nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka.

Článok 31

Územná pôsobnosť

1. Každý štát pri podpise alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení môže uviesť územie alebo územia, v ktorých sa bude uplatňovať tento dohovor.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi rozšíriť uplatňovanie tohto dohovoru na ktorékoľvek iné územie uvedené v tomto vyhlásení. Tento dohovor nadobudne platnosť vo vzťahu k tomuto územiu prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom.
3. Každé vyhlásenie urobené podľa odsekov 1 a 2 sa bude môcť odvolať, ak ide o ktorékoľvek územie uvedené v tomto vyhlásení, oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia takéhoto oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 32

Výhrady

1. Pri podpise alebo uložení listiny o ratifikácii, pri prijatí, schválení alebo pristúpení môže každý štát vyhlásiť, že si vyhradzuje právo obmedziť na svojom území retransmisiu programových služieb obsahujúcich reklamu na alkoholické nápoje podľa podmienok ustanovených v článku 15 ods. 2 tohto dohovoru, a to výhradne v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho domácej legislatíve. Iná výhrada nie je prípustná.
2. Výhrada formulovaná v súlade s odsekom 1 nesmie byť predmetom námietok.
3. Každý zmluvný štát, ktorý formuloval výhradu podľa odseku 1, ju môže odvolať úplne alebo čiastočne zaslaním oznámenia generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť dňom prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
4. Zmluvná strana, ktorá formulovala výhradu k niektorému ustanoveniu tohto dohovoru, nemôže žiadať uplatňovanie tohto ustanovenia druhou zmluvnou stranou; ak je výhrada čiastočná alebo podmienená, môže žiadať také uplatňovanie tohto ustanovenia, k akému sa sama zaviazala.

Článok 33**Vypovedanie**

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor prostredníctvom oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi.
2. Táto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 34**Oznámenia**

Generálny tajomník oznámi členským štátom Rady Európy, iným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, Európskemu spoločenstvu a všetkým štátom, ktoré pristúpili alebo boli prizvané, aby pristúpili k tomuto dohovoru:

- a) každý podpis,
- b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení,
- c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článkov 29, 30 a 31,
- d) každú správu vypracovanú na základe ustanovení článku 22,
- e) každú inú listinu, vyhlásenie, oznámenie alebo oznam týkajúci sa tohto dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 5. mája 1989 vo francúzštine a angličtine, pričom oba texty sú autentické, v jedinom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník pošle overenú kópiu každému členskému štátu Rady Európy, ostatným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, Európskemu spoločenstvu a každému štátu prizvanému pristúpiť k tomuto dohovoru.

PRÍLOHA

Rozhodcovské konanie

1. Každá žiadosť o rozhodcovské konanie bude zaslaná generálnemu tajomníkovi. Bude v nej uvedené meno druhej zmluvnej strany v spore a predmet sporu. Generálny tajomník takto získané informácie oznámi všetkým zmluvným stranám tohto dohovoru.
2. V prípade sporu medzi dvoma zmluvnými stranami, kde jednou z nich je členský štát Európskeho hospodárskeho spoločenstva, ktoré je samo zmluvnou stranou, bude žiadosť o rozhodcovské konanie zaslaná zároveň tomuto členskému štátu a spoločenstvu, ktoré spolu do jedného mesiaca po prijatí žiadosti oznámia generálnemu tajomníkovi, či členský štát alebo spoločenstvo budú stranami sporu, alebo členský štát a spoločenstvo budú spoločne stranou sporu. V prípade, že takéto oznámenie sa nevykoná v danej lehote podľa ustanovení upravujúcich zriadenie a konanie rozhodcovského súdu, členský štát a spoločenstvo sa považujú za jednu a tú istú stranu sporu. To isté platí, ak členský štát a spoločenstvo sú spoločne stranou sporu. Za predpokladu uvedeného v tomto odseku sa lehota jedného mesiaca uvedená v odseku 4 prvej vete predĺži na dva mesiace.
3. Rozhodcovský súd je zložený z troch členov: každá strana v spore vymenuje jedného rozhodcu; obidvaja vymenovaní rozhodcovia vymenujú po spoločnej dohode tretieho rozhodcu, ktorý je predsedom rozhodcovského súdu. Tretí rozhodca nesmie byť príslušníkom jednej zo strán sporu, ani mať zvyčajný trvalý pobyt na území jednej z týchto strán, ani byť v službách jednej z nich, ani sa už predtým zaoberať danou vecou z iného titulu.
4. Ak do lehoty jedného mesiaca od oznámenia žiadosti generálnym tajomníkom jedna zo zmluvných strán nevymenovala rozhodcu, predseda Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „súd“) na žiadosť druhej zmluvnej strany pristúpi k jeho vymenovaniu v novej lehote jedného mesiaca. Ak predseda súdu nemôže konať alebo je príslušníkom jednej zo strán sporu, k tomuto vymenovaniu pristúpi podpredseda súdu alebo najstarší člen súdu, ktorý je k dispozícii a nie je príslušníkom jednej zo strán sporu. Ten istý postup sa uplatňuje, ak do lehoty jedného mesiaca po vymenovaní druhého rozhodcu nie je vymenovaný predseda rozhodcovského súdu.
5. Ustanovenia odseku 3, prípadne odseku 4 sa uplatňujú na zaplnenie neobsadeného miesta.
6. Ak sa dve alebo viaceré zmluvné strany dohodnú na spoločnom záujme, spolu vymenujú jedného rozhodcu.
7. Strany sporu a stály výbor poskytnú rozhodcovskému súdu všetky náležitosti potrebné na účinné vedenie konania.
8. Rozhodcovský súd určí svoje vlastné pravidlá konania. Jeho rozhodnutia sa prijímajú väčšinou jeho členov. Jeho výrok je konečný a záväzný.
9. Výrok rozhodcovského súdu sa oznámi generálnemu tajomníkovi, ktorý s ním oboznámi všetky zmluvné strany tohto dohovoru.
10. Každá strana sporu uhrádza výdavky rozhodcu, ktorého vymenovala; tieto strany rovnakým dielom uhrádzajú výdavky ďalšieho rozhodcu, ako aj iné náklady na rozhodcovské konanie.

